

Nieuwsbrief MfN-register Tuchtrect Updates

Nummer 4, 2026

INHOUDSOPGAVE

College van Beroep (tweede aanleg)

[College van Beroep \(tweede aanleg\), ECLI:NL:BOOM:2026:020](#) 22-05-2026

Geen plicht tot tussentijdse schriftelijke vastlegging woningwaarde
Mediaton bij afwikkeling echtscheiding. Waarde van de woning in het kader van verdeling. Tussentijdse schriftelijke vastlegging van die waarde? Mediator behoefde daartoe niet over te gaan.

[College van Beroep \(tweede aanleg\), ECLI:NL:BOOM:2026:021](#) 22-05-2026

Mediator handelt in strijd met gedragsregels. Doorhaling registratie.
Mediation bij afwikkeling affectieve relatie. De mediator was onvoldoende deskundig om ook als hypotheekadviseur op te treden.

Tuchtcommissie (eerste aanleg)

[Tuchtcommissie \(eerste aanleg\), ECLI:NL:BOOM:2026:018](#) 29-05-2026

Meerdere herberekeningen geen bewijs van gebrek aan deskundigheid
Verschil tussen door de mediator opgestelde alimentatieberekening en een berekening van een derde houdt niet zonder meer in dat de mediator fouten heeft gemaakt bij het maken van de berekeningen. Dat er meerdere alimentatieberekeningen moesten worden gemaakt naar aanleiding van...

[Tuchtcommissie \(eerste aanleg\), ECLI:NL:BOOM:2026:019](#) 17-04-2026

Rolwisseling mediator leidt tot berisping
Schending gedragsregels 2, 3, 4 en 5. Rolverwisseling. De mediator is in het financiële geschil tussen partijen opgetreden als adviseur zonder dat zij de inhoud van haar adviserende rol duidelijk met partijen heeft besproken en schriftelijk vastgelegd. De mediator is...

Annotatie

[Mediator handelt in strijd met gedragsregels. Doorhaling registratie.](#)

mr. A. Schaberg

Annotatie

[Geen plicht tot tussentijdse schriftelijke vastlegging woningwaarde](#)

mr. A. Schaberg

Annotatie

[Rolwisseling mediator leidt tot berisping](#)

mr. A. Schaberg

Annotatie

[Meerdere herberekeningen geen bewijs van gebrek aan deskundigheid](#)

mr. A. Schaberg

ANNOTATIE

Mediator handelt in strijd met gedragsregels. Doorhaling registratie.

mr. A. Schaberg

Bijdrage B-2025-6 Website MfN Tuchtrect Updates september 2026

Het hoger beroep (**B-2025-6**) van de mediator tegen de uitspraak van de Tuchtcommissie (M-2025-5) mocht hem niet baten. Het College van Beroep bevestigde de maatregel van de Tuchtcommissie: doorhaling van zijn registratie in het MfN-register.

Kort samengevat was de mediator onduidelijk geweest over zijn rol, bleek hij ondeskundig en bracht hij partijen hoge kosten in rekening. En dat was niet de eerste keer. In een eerdere zaak met een vergelijkbaar feitencomplex had de Tuchtcommissie de doorhaling van zijn registratie ook al bevolen.[1] *‘Een drama in twaalf bedrijven’*, zo opende ik mijn commentaar op die zaak.[2]

Het eerste dat opvalt is dat de mediator bij de mondelinge behandeling van het College van Beroep zonder opgaaf van redenen verstek liet gaan. Als je zelf in hoger beroep gaat van een uitspraak van de Tuchtcommissie die ook nog eens de zwaarste maatregel tegen je oplegt, grijp je toch iedere gelegenheid aan om je argumenten voor je bezwaren tegen de uitspraak van de Tuchtcommissie kracht bij te zetten? Maar niet alleen in hoger beroep, ook in eerste instantie is de mondelinge behandeling een uitgelezen mogelijkheid om je verweer toe te lichten en mogelijke vragen van de Tuchtcommissie te beantwoorden. Ook als het gaat om minder zwaarwegende klachten.

In deze zaak valt verder op dat de Tuchtcommissie volgens de mediator een aantal procedurele fouten zou hebben gemaakt. Zijn formele bezwaren rustten allemaal op drijfzand, waren zogezegd ‘apekool’. Zo zou de mediator niet zijn gevraagd bij de mondelinge behandeling aanwezig te zijn en zou hij ook niet zijn geïnformeerd dat klager daarbij welk aanwezig zou zijn. Daarom zou de mondelinge behandeling volgens de mediator ‘gekleurd’ zijn verlopen. Het College van Beroep heeft uit het dossier eenvoudig kunnen vaststellen dat de mediator voor de mondelinge behandeling bij de Tuchtcommissie schriftelijk was

uitgenodigd. En dat is voldoende. Mocht hij vragen hebben gehad over het verloop van zo'n mondelinge behandeling, dan had hij overigens eenvoudigweg contact kunnen opnemen met het secretariaat van de STM. Voor zover de mondelinge behandeling al gekleurd zou zijn geweest, is dat trouwens niet verwonderlijk. Als gevolg van de keuze van de mediator daarbij niet aanwezig te zijn, ging de aandacht namelijk vanzelf naar klager, aldus het College van Beroep. Maar dat betekent nog niet dat de behandeling door de Tuchtcommissie op de hoorzitting subjectief of partijdig is geweest.

Nog vreemder is de stelling van de mediator dat de Tuchtcommissie haar uitspraak niet zou hebben gedaan binnen de termijn die daarvoor is opgenomen in het Reglement van de Stichting Tuchtrectspraak Mediators. Die termijn is tien weken na de mondelinge behandeling. De Tuchtcommissie deed negen weken daarna uitspraak. En ook al zou de Tuchtcommissie die termijn niet hebben gehaald, met een simpel aanhoudingsbericht aan partijen zou de Tuchtcommissie die termijn eenvoudig hebben kunnen verlengen.

Verder had de Tuchtcommissie volgens de mediator een externe deskundige moeten inschakelen om tot haar uitspraak te komen. Het College van Beroep stelde eenvoudig vast dat de leden van de Tuchtcommissie de benodigde deskundigheid zelf in huis hadden.[3]

De klacht van de mediator dat de Tuchtcommissie in haar beslissing het tuchtrectelijk verleden van de mediator noemde, wees het College van Beroep ook af. Verwijzing daarnaar was mede nodig om haar maatregel te motiveren. In dit verband verdient het opmerking dat het tuchtrectelijk verleden van een beklagde alleen kan meespelen bij de motivering van de maatregel, en niet bij de afweging of een klacht op zich gegrond is. (Hier ligt een zekere vorm van *bias* overigens wel op de loer.) Wel is van belang of in het verleden toegewezen klachten zien op eenzelfde gedragspatroon. Is dat het geval, dan zal dat bij de motivering van de maatregel op zich (nog) zwaarder meewegen dan wanneer dat niet het geval is.

Tot zover de klachten van de mediator over de door de Tuchtcommissie gevoerde procedure.

Wat betreft de beslissing van de Tuchtcommissie zelf: het College van Beroep nam allereerst het feitencomplex zoals vastgesteld door de Tuchtcommissie over, alleen al omdat de mediator hiertegen niet was opgekomen. Wel vulde het college dat feitencomplex op enkele punt aan. Daar is natuurlijk niets op tegen. Om een lang verhaal (heel) kort te maken: het College van Beroep wees vervolgens alle klachten van de mediator tegen de uitspraak van de Tuchtcommissie gemotiveerd af, ook die tegen de maatregel zelf. Daarin volgde het in grote lijnen de motivering van de Tuchtcommissie. Leest u daartoe r.o. 5.5 tot en met r.o. 5.12 van de uitspraak van het College van Beroep. Ik heb daaraan niets meer toe te voegen.

[1] M-2023-12.

[2] Tuchtrect Updates 2025, nr. 2.

[3] Bij de samenstelling van de 'kamer' van een rechtsprekend (tucht)college kan het wel nuttig zijn om rekening te houden met de expertise van de leden daarvan. Dat is overigens de reden dat er altijd beroepsgenoten in een tuchtrectelijk college zitting hebben, die ook weer specifieke deskundigheid kunnen hebben met betrekking tot aangelegenheden die partijen verdeeld houdt.

RECHTSPRAAK

Mediator handelt in strijd met gedragsregels. Doorhaling registratie.

Mediation bij afwikkeling affectieve relatie. De mediator was onvoldoende deskundig om ook als hypotheekadviseur op te treden.

Instantie: College van Beroep (tweede aanleg)

Datum uitspraak: 22-05-2026

ECLI: ECLI:NL:BOOM:2026:021

Zaaknummer: B-2025-6

Wetsartikelen:

ANNOTATIE

Geen plicht tot tussentijdse schriftelijke vastlegging woningwaarde

mr. A. Schaberg

Klager ging in hoger beroep (**B-2025-5**) tegen een uitspraak van de Tuchtcommissie (M-2025-1), hoewel die de klachten van klager deels gegrond had verklaard en de mediator de maatregel van een berisping had opgelegd.

In de eerste plaats vond klager dat de Tuchtcommissie in haar uitspraak niet alle relevante feiten had weergegeven, dan wel bepaalde feiten niet als vaststaand had aangenomen. Het ging hier vooral om een citaat dat de Tuchtcommissie verkort had weergegeven. Voor wat het waard is, het College van Beroep volgde de mediator op dit punt en heeft in haar uitspraak het hele citaat opgenomen. Voor zover de Tuchtcommissie een door klager genoemd feit niet als vaststaand had aangenomen, volgde het College van Beroep klager echter niet. De mediator had dit vermeende feit - kennelijk gemotiveerd (toevoeging AS) - betwist. Het College van Beroep legde de betekenis hiervan voor de niet geoefende leek in Jip en Janneke taal als volgt uit: *'Vaststaande feiten zijn voor de beoordeling van belang zijnde feiten waarover partijen het eens zijn of die door de ene partij zijn gesteld en door de andere partij niet zijn betwist'*. Klager moet feiten stellen. Onderbouwt hij het door hem gestelde feit niet, en worden die 'bloot' door verweerder betwist, dan kan zo'n feit niet als vaststaand worden aangenomen. Dat is anders, indien klager zijn stellingen met bewijsmateriaal onderbouwt, en verweerder die feiten niet gemotiveerd betwist. Dan kunnen die feiten als vaststaand worden aangenomen. Betwist verweerder de door klager gestelde en met bewijsmateriaal onderbouwde feiten gemotiveerd, bijvoorbeeld onderbouwd met eigen bewijsmateriaal, dan is er een bewijsprobleem en kunnen de feiten niet zonder meer als vaststaand worden aangenomen. Hoe dan ook, het College van Beroep heeft de door de Tuchtcommissie vastgestelde feiten overgenomen, aangevuld met het volledige hierboven bedoelde citaat. Ook heeft het college een gedeelte van het verslag van de mediator van de eerste twee bijeenkomsten overgenomen (r.o. 2.4.), waarschijnlijk omdat het de desbetreffende passage op zich van belang achtte voor de beoordeling van de klacht. Verder valt op dat het College van Beroep heel uitvoerig e-mail-correspondentie tussen partijen onderling en tussen (een van de) partijen en de mediator, heeft overgenomen (r.o. 2.5 – r.o.

2.11). Dat geldt ook voor een passage uit het vonnis van de rechtbank (r.o. 2.12) - uiteindelijk is de verdeling van de huwelijksgemeenschap van klager en zijn ex-partner via de rechter afgewikkeld - die voor de beoordeling van de klacht in hoger beroep kennelijk van belang was. Kort en goed, hoe werkt het in een (beroeps)procedure met het vaststellen van de feiten? In grote lijnen als volgt: er zijn niet betwiste feiten die simpelweg zijn vastgesteld in eerste instantie en er zijn al dan niet voldoende onderbouwde feiten die gemotiveerd zijn betwist.[1] Ook is het mogelijk om in hoger beroep feiten die in eerste instantie (in dit geval bij de Tuchtcommissie) niet zijn gesteld, in hoger beroep zagezegd 'aan te vullen'.[2]

In hoger beroep verzocht klager zijn oorspronkelijke klacht over de tussentijdse schriftelijke vastlegging over de waarde van de echtelijke woning, althans over het ontbreken van vastlegging daarvan, alsnog te honoreren. Hoewel over de verdeling van de woning ook nog andere afspraken moesten worden gemaakt die de waarde van het huis konden beïnvloeden, zoals een mogelijk anti-speculatiebeding, zou de mediator volgens klager de waarde van €400.000 schriftelijk hebben moeten vastleggen.[3] Partijen zouden het daarover eens zijn geweest. De achtergrond van de klacht is dat de rechtbank de woningwaarde in het kader van de verrekening op een lager bedrag had vastgesteld omdat zij bij gebreke van een tijdens de mediation schriftelijk vastgelegde afspraak over een mogelijk hogere waarde, niet zonder meer kon uitgaan van die hogere waarde. Klager stelde daardoor schade te hebben geleden.

Het College van Beroep overwoog dat er twee opties waren voor de verdeling van de woning: mogelijke verkoop of toedeling aan de ex-partner van klager. In dat laatste geval moest in het kader van de onderhandelingen in de mediation niet alleen over de waarde van de woning zelf overeenstemming worden bereikt, maar ook over verschillende andere belangrijke voorwaarden (zoals een anti-speculatiebeding), aldus het College van Beroep. Uit de in r.o. 2.5 en r.o. 2.6 genoemde stukken blijkt volgens het college genoegzaam dat klager en zijn ex-partner over die voorwaarden verschillende visies hadden. Dat betekende dat de mediator redelijkerwijs mocht aannemen dat klager en zijn ex-partner in de bijeenkomst waarin de waarde van de woning werd besproken nog geen overeenstemming hadden om de woningwaarde onvoorwaardelijk te bepalen op €400.000. Het College van Beroep voegde hieraan nog toe dat ook daarom in het midden kon blijven of klager de mediator had gevraagd, zoals hij stelde, de vermeend gemaakte afspraak dat de woning €400.000 waard zou zijn, in de zin van artikel 8.2 van de mediationovereenkomst schriftelijk vast te leggen.

Tot slot gaf het College van Beroep nog een nuttige tip voor de praktijk: *'... het [ligt] niet voor de hand (...) en [het is] ook niet gebruikelijk ... om in een lopende mediation een gemaakte deelafpraak vast te leggen. De schriftelijke vastlegging in een vaststellingsovereenkomst van het totaal aan tussen de deelnemers aan de in mediation gemaakte afspraken is in het algemeen een zogenoemde package deal en vormt het sluitstuk van een geslaagde mediation'*. In dezelfde klare

taal: *'The devil is in the detail'*.

[1] In hoger beroep kunnen in eerste instantie betwiste en door de Tuchtcommissie vastgestelde feiten in hoger beroep alsnog worden betwist door als verweerde zelf in hoger beroep te gaan of een incidenteel beroep in te stellen indien klager in hoger beroep is gegaan.

[2] Dit is geen advies. U kunt aan deze samenvatting dan ook geen rechten ontlelen jegens de auteur van deze bijdrage. Die heeft overigens - gelukkig - beperkte ervaring met procederen.

[3] De voorwaarden van een anti-speculatiebeding, ook wel meerwaardeclausule genoemd, kunnen variëren en zijn een onderdeel van de onderhandelingen tussen partijen. Denk hierbij aan de lengte van de termijn waarvoor die geldt en de sleutel volgens welke een eventuele meerwaarde bij verkoop van de woning binnen de overeengekomen termijn zal worden verdeeld.

RECHTSPRAAK

Geen plicht tot tussentijdse schriftelijke vastlegging woningwaarde

Mediaton bij afwikkeling echtscheiding. Waarde van de woning in het kader van verdeling. Tussentijdse schriftelijke vastlegging van die waarde? Mediator behoefde daartoe niet over te gaan.

Instantie: College van Beroep (tweede aanleg)

Datum uitspraak: 22-05-2026

ECLI: ECLI:NL:BOOM:2026:020

Zaaknummer: B-2025-5

Wetsartikelen:

ANNOTATIE

Rolwisseling mediator leidt tot berisping

mr. A. Schaberg

De mediator bood in haar bevestigingsbrief van het intakegesprek met beide partijen aan om ook een oordeel te geven en te adviseren over de mogelijke juridische aspecten van hun echtscheiding. Daarbij had zij waarschijnlijk de gedragsregels van de vFAS in haar achterhoofd.[1] Tijdens de mediation veranderde de mediator volgens de Tuchtcommissie van rol omdat zij ook financiële adviezen begon te geven. De Tuchtcommissie concludeerde dat de mediator uiteindelijk in strijd met de Gedragsregels voor de MfN-registermediator heeft gehandeld vooral door uiteindelijk louter als financieel adviseur op te treden. Dat leidde in deze zaak tot de maatregel van een berisping (**M-2025-18**).

Voor alle duidelijkheid: hoewel de mediator ook advocaat was en was aangesloten bij de vFAS, waren de Gedragsregels van de vFAS niet op de zaak van toepassing. De rechtbank had partijen tijdens de zitting voor een piketmediation over de omgangsregeling met hun dochter en het maken van afspraken over hun communicatie daarover, naar de mediator doorverwezen. De mediator, die tijdens de zitting bij de rechtbank aanwezig was, heeft na afloop van de zitting met partijen een kennismakingsgesprek gevoerd. Toen is ook de mediationovereenkomst getekend. Ik veronderstel dat het hier ging om het door de rechtbank gehanteerde model waarin naar de Gedragsregels voor de MfN-registermediator wordt verwezen. In dat kennismakingsgesprek kwam ook aan de orde dat klager pas bereid was om afspraken te maken over de communicatie als niet alleen eerst afspraken waren gemaakt over de omgang en het gezag over het kind, maar ook over de financiële afwikkeling van de samenleving.

Uit de uitspraak van de Tuchtcommissie is af te leiden dat het ging om drie klachtonderdelen. In de eerste plaats zou de mediator de *scope*, het onderwerp, van de mediation op eigen initiatief hebben uitgebreid met de financiële afwikkeling van de samenleving zonder formele aanpassing van de mediationovereenkomst. Hierbij zou zij ook onduidelijkheid hebben laten bestaan over haar rol. Verder zou de mediator niet neutraal en niet onpartijdig zijn geweest. Tot slot zou de mediator zich met haar financiële adviezen op een terrein hebben begeven

waarin zij onvoldoende expertise had.

Op het eerste gezicht verbaast mij de klacht over verlegging van het onderwerp van de mediation. Immers, het was klager zelf die als voorwaarde stelde dat hij pas over de communicatie met zijn ex-partner zou willen spreken, als naast de omgang en het gezag, ook de financiële aspecten zouden zijn geregeld. Uit de uitspraak van de Tuchtcommissie leid ik af dat partijen hiermee aan het begin van de mediation in ieder geval impliciet akkoord zijn gegaan. Zij hebben immers beiden financiële informatie aan de mediator verstrekt en daarover is ook tijdens de tweede mediationbijeenkomst uitvoerig gesproken. Dan is het wel wrang dat klager de mediator verweet dat zij onduidelijkheid had laten bestaan over haar rol. De Tuchtcommissie volgde klager toch in zijn verwijt ter zake. In r.o. 4.5 overwoog de Tuchtcommissie dat, als de mediator tijdens de mediation een andere taak of rol wil vervullen, dat op zichzelf geoorloofd is, mits de mediator dat schriftelijk vastlegt en heel duidelijk is over de inhoud van die rol, over wat partijen in die rol van de mediator kunnen verwachten zodat de instemming van partijen daarmee is gewaarborgd. *‘Bovendien dient de mediator zich af te vragen, en bij twijfel met partijen te bespreken, welke invloed die rol zou kunnen hebben op het verloop van de mediation en haar onafhankelijke en onpartijdige positie daarin’*, zo vulde de Tuchtcommissie deze overweging aan. In de volgende twee rechtsoverwegingen (r.o. 4.6 en r.o. 47) concludeerde de Tuchtcommissie dat de mediator dit allemaal onvoldoende had gedaan.

De Tuchtcommissie is in het geheel niet ingegaan op de tweede klacht van klager, namelijk dat de mediator (ook nog eens, AS) niet neutraal en niet onpartijdig zou zijn geweest. Zonder te beschikken over onderliggende stukken, zou de mediator volgens klager eenzijdige aannames van de ex-partner van klager hebben overgenomen. De uitkomst van de berekening van de mediator over de financiële afwikkeling tussen partijen sloot naar zeggen van klager vrijwel volledig aan bij het door de ex-partner van klager eerder voorgestelde bedrag en zou circa €35.000 hoger zijn uitgekomen dan het door klager voorgestelde bedrag. Waarom de Tuchtcommissie aan deze klacht geen aandacht heeft besteed, is mij niet duidelijk. Zoals hierna blijkt is de Tuchtcommissie wat betreft de financiële afrekening tussen partijen slechts ingegaan op de procedurele en inhoudelijke deskundigheid van de mediator.

Ook in echtscheidingszaken waarin de mediator onder de vlag van de MfN met partijen in zee gaat, mag volgens de Tuchtcommissie en het College van Beroep van hem een actievere, meer adviserende rol worden verwacht dan in andere zaken.[2] Dat neemt echter niet weg dat de mediator inderdaad wel duidelijk moet zijn over zijn expertise. Daarover moet bij partijen niet alleen duidelijkheid bestaan, maar de mediator moet de desbetreffende expertise dan natuurlijk ook wel in huis hebben. De Tuchtcommissie overwoog in dit verband dat de mediator er terecht op had gewezen dat zij als gespecialiseerde familierechtmediator vanuit

haar inhoudelijke expertise ook zelf bepaalde suggesties kan doen die kunnen bijdragen aan een mogelijke oplossing. Maar volgens de Tuchtcommissie was de wijze waarop zij dat in deze zaak heeft gedaan, niet juist. Hier ging de Tuchtcommissie dus op de processuele en inhoudelijke deskundigheid van de mediator. *‘Door louter op basis van schriftelijke informatie van partijen over hun financiën te benoemen welke vorderingen van partijen over en weer tegen elkaar konden worden weggestreept, op welke punten en in welke mate partijen “water bij de wijn” konden doen en een concreet door klager aan zijn ex-partner te betalen bedrag te noemen, heeft de mediator zich zowel procedureel als inhoudelijk buiten haar taak en rol als MfN-registermediator begeven*’, aldus de Tuchtcommissie. De mediator zou volgens de Tuchtcommissie al doende in het financiële geschil tussen partijen niet als mediator zijn opgetreden maar feitelijk alleen als adviseur. De Tuchtcommissie maakte hier overigens een verschil tussen het geven van een oordeel en het geven van een advies. Dit doet denken aan een balanceeract. Ik zou menen dat een oordeel verder strekt dan een advies en dus met nog meer waarborgen omkleed moet zijn dan een advies. De Tuchtcommissie overwoog in dit verband inderdaad dat *‘... de scheidslijn tussen haar op deze wijze gegeven advies, mede vanwege haar deskundigheid als familiemediator, en een oordeel (...) bovendien dun [is].’* Hoewel de Tuchtcommissie spreekt over het door de mediator gegeven advies, impliceert zij dat het eigenlijk om een oordeel ging.

Met betrekking tot de motivering van de zwaarte van de maatregel - een berisping dus - overwoog de Tuchtcommissie onder meer dat het handelen van de mediator een groot afbreukrisico inhield. Immers, haar handelen met betrekking tot het financiële geschil was voor klager kennelijk aanleiding om de mediation na de tweede bijeenkomst te beëindigen. *‘Daarmee kwam een einde aan het - op zich goed lopende - gesprek tussen partijen over de omgangsregeling en was de - kennelijk niet denkbeeldige - kans op een definitief akkoord op dit punt verkeken*’, aldus de Tuchtcommissie. De gevolgen van een niet geslaagde mediaton kunnen volgens de Tuchtcommissie dus meewegen bij de beoordeling welke maatregel ‘passend en geboden is’.

[1] Vereniging Familie- en erfrecht Advocaten Scheidingsmediators.

[2] Zie ook mijn commentaar op de zaak M -2025-15.

RECHTSPRAAK

Rolwisseling mediator leidt tot berisping

Schending gedragsregels 2, 3, 4 en 5. Rolverwisseling. De mediator is in het financiële geschil tussen partijen opgetreden als adviseur zonder dat zij de inhoud van haar adviserende rol duidelijk met partijen heeft besproken en schriftelijk vastgelegd. De mediator is met haar advies niet onpartijdig en onafhankelijk overgekomen op klager. Dit had de mediator kunnen en moeten voorkomen. Berisping.

Instantie: Tuchtcommissie (eerste aanleg)

Datum uitspraak: 17-04-2026

ECLI: ECLI:NL:BOOM:2026:019

Zaaknummer: M-2025-18

Wetsartikelen:

ANNOTATIE

Meerdere herberekeningen geen bewijs van gebrek aan deskundigheid

mr. A. Schaberg

Pas na afloop van de mediation begon het bij klager kennelijk te knagen. Want uit de uitspraak van de Tuchtcommissie (**M-2025-15**) blijkt niet dat hij al tijdens de mediation problemen had met het functioneren van de mediator. De vragen waar het in deze echtscheidingszaak om ging is of de mediator voldoende deskundig was en of zij partijdig zou zijn geweest. De Tuchtcommissie zag niets in de klachten van klager en verklaarde die dan ook ongegrond.

Klager had voorafgaande aan de mediation door zijn advocaat een alimentatieberekening laten maken, maar niet ingebracht in de mediation. Die berekening was gebaseerd op een eigen salarisstrook van klager. De alimentatieberekening waar partijen uiteindelijk voor 'tekenden' was echter gebaseerd op het fictieve inkomen van klager in het voorafgaande jaar. Die keuze hadden partijen tijdens de mediation zelf gemaakt. In dat fictieve inkomen waren ook een eenmalige aanbrengpremie van € 2.000 alsmede een vergoeding voor niet structurele overwerkuren opgenomen.^[1] Volgens klager had de mediator dat direct moeten corrigeren. Die vlieger gaat echter niet op. Zoals de Tuchtcommissie overwoog, bepalen partijen zelf welke keuzes zij maken met betrekking tot de input voor de alimentatieberekening en dat '*... het de mediator dus niet verweten kan worden dat zij niet gevraagd heeft om een salarisstrook in plaats van de jaaropgave*'. Het feit dat tijdens de mediation diverse alimentatieberekeningen zijn gemaakt, biedt volgens de Tuchtcommissie ook geen aanknopingspunt om aan te nemen dat de mediator onvoldoende deskundig was. '*Vaststaat dat de alimentatieberekeningen steeds door de mediator met partijen zijn besproken en naar aanleiding van opmerkingen van partijen zijn aangepast*', aldus de Tuchtcommissie. Zo zijn dus ook de correcties in verband met de in eerste instantie meegerekende aanbrengpremie en overuren verwerkt. Op die manier werkt dat inderdaad in de praktijk. En dat betekent op zich niet dat er sprake zou zijn van verwijtbaar ondeskundig gedrag bij het maken van de alimentatieberekeningen.

De prealabele overweging van de Tuchtcommissie bij de beoordeling van dit klachtonderdeel verdient enige aandacht (r.o. 4.3). De Tuchtcommissie overwoog terecht dat het niet haar taak

is om een alimentatieberekening inhoudelijk op juistheid te beoordelen. Zij heeft alleen tot taak om te beoordelen of de mediator bij het opstellen van de alimentatieberekening(en) verwijtbare fouten heeft gemaakt en dus mogelijk onvoldoende deskundig heeft gehandeld. Dit moge zo zijn, maar een onjuiste alimentatieberekening zou in bepaalde situaties wel het gevolg kunnen zijn van de ondeskundigheid van de mediator? Juist in echtscheidingszaken kan dat spelen. In die zaken heeft de mediator immers een meer proactieve rol.[2] Om dan te kunnen beoordelen of de mediator in voorkomend geval voldoende deskundig is geweest, zou de Tuchtcommissie toch iets moeten (kunnen) zeggen over de juistheid van de alimentatieberekening.

Wat betreft de vermeende partijdigheid van de mediator kon klager zijn standpunt niet nader motiveren. De mediator voerde in haar verweer aan dat zij zich niet kon herinneren dat klager tijdens de mediation gesprekken haar onpartijdigheid in twijfel zou hebben getrokken. Ook uit de door klager goedgekeurde verslagen van die gesprekken, bleek daarvan niets.

Tijdens de mondelinge behandeling van de zaak vulde klager zijn klacht op dit punt nog aan. Omdat de mediator zich hierop niet had kunnen voorbereiden, zou dit echter in strijd kunnen zijn met een behoorlijke procesorde. Daarom vroeg de Tuchtcommissie aan de mediator of zij er desalniettemin mee instemde dat dit verwijt in de beoordeling van de klacht door de Tuchtcommissie werd meegewogen. De mediator had hiertegen geen bezwaar. Het ging om het volgende. De mediator was na afloop van de mediation nog telefonisch benaderd door de ex-partner van klager met een vraag over de zorgkosten. Echter, de mediator heeft die ex-partner toen meteen laten weten dat zij haar vraag in een mail moest stellen, die zij ook aan klager moest richten. En zo geschiedde. De Tuchtcommissie volgde deze uitleg van de mediator en kwam tot het oordeel dat de mediator ook hier niet verwijtbaar had gehandeld.

Voor de volledigheid wijs ik in dit verband nog op Gedragsregel 8 (Werkwijze). Daarin is in artikel 8.5 sinds 1 januari 2026 bepaald dat de werkzaamheden van de mediator eindigen na verzending van zijn/haar neutrale eindbericht. Dit betekent dat de mediator daarna geen enkele bemoeienis meer heeft (en kan hebben) met (het onderwerp van) de mediation. Dit is anders als beide partijen daarmee akkoord gaan. Het verdient dan aanbeveling om met partijen goed af te spreken waaruit die bemoeienis bestaat, en onder welke voorwaarden de mediator dan te werk gaat. Denk hierbij bijvoorbeeld aan geheimhouding en, ook niet onbelangrijk, door de mediator in rekening te brengen kosten. Grote terughoudendheid is hier in ieder geval op zijn plaats.

[1] Waar deze eenmalige aanbrengpremie voor werd betaald, blijkt niet uit de uitspraak van de Tuchtcommissie.

[2] Zie Brink, Schaberg & Schreurs, *Tuchtrect voor Mediators*, Deventer: Wolters Kluwer 2026, paragraaf 3.7.2.

RECHTSPRAAK

Meerdere herberekeningen geen bewijs van gebrek aan deskundigheid

Verschil tussen door de mediator opgestelde alimentatieberekening en een berekening van een derde houdt niet zonder meer in dat de mediator fouten heeft gemaakt bij het maken van de berekeningen. Dat er meerdere alimentatieberekeningen moesten worden gemaakt naar aanleiding van opmerkingen van partijen houdt niet in dat de mediator onvoldoende deskundig was.

Instantie: Tuchtcommissie (eerste aanleg)

Datum uitspraak: 29-05-2026

ECLI: ECLI:NL:BOOM:2026:018

Zaaknummer: M-2025-15

Wetsartikelen: